

Kultūras ziņas

14. oktobrī plkts. 16:00
Ošupes pagastā

Sveciņu vakars
notiek Krievbirzes kapos

29. oktobrī plkst. 16:00, svētdienā,
Degumnieku tautas namā viesosies
Baltinavas pagasta dramatisks
kolektīvs „Palādas” ar izrādes

„*Ontans i Anne*”

9. daļu „*Ontans i saime*”.
Ieejas maksa:
pieaugušajiem 3,00 eiro,
skolēniem 1,00 eiro

Sirsnīgi sveicināts, lasītāj!

Šoreiz savu sleju gribas sākt ar
G. Rača dzejas vārdiem:

„Nelaipe var būt kā
Laipe vēstnesis
Krītot acis bieži
Atklāj debesis
Un uz grīdas guļot
Zvaigznes tuvas šķiet
Nelaipe tev rāda
Kur un kāpēc iet.”

Lubāns kā nepaklausīgs puišelis
grib izlīst no savas ierastās vietas un
par katru cenu pierādīt, ka viņš – Ei-
ropā vienīgais iedambētais ezers –
to var. Dažbrīd gribējās, it īpaši tiem,
kam labība, sējumi vai pļavas atro-
das ezeram blakus, iesaukties kā tai
teikā: „Lubāns nāk! Lubāns nāk!” Un
te nu mēs, cilvēki, esam sīka vienība.
Tur vairs izmainīt nevaram neko, tā-
pat kā dzīvē, bet vēl aizvien tehnikas
laikmetā gribas tos kalnus gāzt un ar
dabu cīkstēties. Bet ne šoruden, cil-
vēk, ne šoruden. Atliek vien sevi mie-
rināt ar dzīves patiesību, ja Dievs tev
kaut ko atņem, viņš noteikti iedos
tev kaut ko vietā. Koncentrēsimies

uz tām dāvanām, kaut reizēm sīkām,
ko saņemam ikdienā. Un tāda dāva-
na tika pasniegta arī mums – kaut
mazumiņš saules siltuma septembra
nogalē. Reizēm jādejo pie tādas mū-
zikas, kāda ir ieslēgta, vai šinī gad-
jumā jāstrādā uz lauka tad, kad laika
apstākļi ļauj.

Jāteic, ka laikapstākļi īsti nekādu
lomu nespēja dabretes turnīrā,
kas pie mums Degumniekos norisi-
nājās jau piekto gadu, te mači tika
izspēlēti „lietus līst vai saule spīd” un
rezultāti katram savi sasniegti.

Septembris pavisam noteikti ir
arī skolas mēnesis, kad bērni atkal
uzsāk mācību gaitas. Šogad savam
uznācienam gatavojas arī jauniešu
centrs, sākušies remontdarbi nodo-
mātajās telpās.

Tāpat svarīgi šķita aprunāties ar
zemniekiem, kas pārvarējuši piena
krīzi, iedzīvojušies laikapstākļu gūs-
tā, kad ūdens ķīlā paņēmis savāktu
sienu, nenokultos graudus un nokļū-
šanu uz lauka padarījis gandrīz nie-
spējamu.

Dace Kalniņa

NOLIKUMS par Ošupes pagasta apbalvojumiem

I Vispārējie noteikumi

1. Apbalvojumu mērķis ir apzināt
un godināt personas par ieguldījumu un
sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta
labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem no-
pelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā
konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

2. Ošupes pagasta pārvaldes apbal-
vojumi iedalās:

2.1. Ošupes pagasta Gada cilvēks –

piešķir par īpašiem sasniegumiem kādā
no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām
(izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sa-
biedriskās aktivitātes, lauksaimniecība,
sports, medicīna), un šie sasniegumi ir
būtiski pagasta, novada un valsts mēro-
gā.

2.2. Ošupes pagasta Iepnums – titu-
lu piešķir par ilggadēju darbu, nesavtīgu
devumu Ošupes pagasta attīstībā.

2.3. Atzinības raksts – piešķir par ne-
savtīgu darbu Ošupes pagastā. Atzinību
izsniedz arī gadījumā, lai izteiktu Ošupes
pagasta pārvaldes pateicību par darbu
un sasniegumiem struktūrvienību darbi-
niekiem.

3. Komisijai ir tiesības apbalvojumus
nepiešķirt, ja nav atbilstošu kandidātu.

turpinājums 2. lpp.

4. Apbalvojumu izgatavošanas izmaksas sedz no Ošupes pagasta pārvaldes līdzekļiem.

II Titula „Ošupes pagasta Gada cilvēks” un „Ošupes pagasta lepnums” , kā arī Atzinības raksta piešķiršanas un pasniegšanas kārtība

5. Pretendentus iesaka darba kolektīvi, Ošupes pagastā reģistrētās sabiedriskās un politiskās organizācijas, privātpersonas, iesniedzot Ošupes pagasta pārvaldē pie sekretāres vai nosūtīt pa e-pasti osupe@madona.lv iesniegumu ar sekojošo informāciju:

5.1. informāciju par apbalvojamo (vārds, uzvārds, dzīves vieta, darba vieta vai nodarbošanās, juridiskām personām – nosaukums un vadītājs);

5.2. aprakstu par apbalvojamo un viņa nopelniem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna u.c.) un šie sasniegumi ir būtiski visas pagasta, novada vai valsts mērogā laika posmā no iepriekšējā gada novembra līdz attiecīgā gada novembrim vai ilglaicīgā periodā un īpašu ieguldījumu pēdējā gada laikā.

5.3. Titulu pretendentes izvērtē komisija šādā sastāvā:

1) Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs – komisijas priekšsēdētājs;

2) Degumnieku pamatskolas pārstāvis – komisijas loceklis;

3) Degumnieku tautas nama pārstāvis – komisijas loceklis;

4) Ošupes pagasta sociālais darbinieks – komisijas loceklis;

5) Degumnieku bibliotēkas vadītāja – komisijas loceklis.

6. Titulu saņēmējus apstiprina Ošupes pagasta pārvalde un savu lēmumu saņēmējiem paziņo ne vēlāk kā piecas dienas pirms Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinīgā sarīkojuma.

7. Apbalvojumus pasniedz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītajā svinīgajā sarīkojumā Degumnieku tautas namā.

8. Apbalvojumus pasniedz pagasta pārvaldes vadītājs vai pilnvarota persona.

Apstiprina:
Ošupes pagasta
pārvaldes vadītājs
Aigars Šķēls

P.S. Priekšlikumus iesniegt līdz 1. novembrim

Oktoobrī sāksies avansa maksājumu izmaksāšana lauksaimniekiem

No 20. oktobra sāksies vienotā platībmaksājuma, maksājuma par apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi, un bioloģiskās lauksaimniecības maksājuma avansa izmaksāšana lauksaimniekiem.

Lauksaimnieki saņems 70 procentus no vienotā platību maksājuma un 85 procentus no maksājuma apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi, un bioloģiskā maksājuma.

Vienotā platību maksājuma finansējums 2017. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir palielinājies par 14 procentiem, un provizoriskā atbalsta likme būs aptuveni 70 eiro/ha (avansa maksājumā 70% no likmes, t.i., aptuveni 49 eiro/ha), kas vēl tiks koriģēta atkarībā no kopējās atbalsta apstiprinātās platības.

Maksājuma apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi, likmes 2017. gadā būs nemainīgas – tādas, kā bija līdz šim: par 1. kategoriju – 35 eiro/ha (avansa maksājumā 85% no likmes, t.i., apmēram 30 eiro/ha), par 2.kategoriju – 45 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 38 eiro/ha) un par 3. kategoriju – 50 eiro/ha, (avansa maksājumā – apmēram 43 eiro/ha) kā arī 25 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 21 eiro/ha) teritorijā

ar citiem specifiskiem ierobežojumiem.

Bioloģiskie lauksaimnieki 2017. gadā saņems atbalstu tādā pašā apmērā kā iepriekšējos gados: par laukaugu platībām 117 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 99 eiro/ha), par ilggadīgo zālāju platībām 97 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 82 eiro/ha), par dārzeņu platībām 399 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 339 eiro/ha), par kartupeļu platībām 397 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 337 eiro/ha), par augļu koku un ogulāju platībām 485 eiro/ha (avansa maksājumā – apmēram 412 eiro/ha).

Avansa maksājumu izmaksu veikšanas pakāpeniski. Maksājumus avansā saņems tie lauksaimnieki, kuru saimniecības būs pabeigta atbilstības nosacījumu pārbaude, tādēļ aicinām lauksaimniekus pārliecināties, vai savlaikus ir sniegtas visas nepieciešamās atbildes uz LAD nosūtīto informācijas pieprasījumu.

Informāciju sagatavoja:
Rūta Rudzīte,
sabiedrisko attiecību speciāliste
Zemkopības ministrija
Tālrunis: +371 67027498
E-pasts: ruta.rudzite@zm.gov.lv
Vietne: www.zm.gov.lv

PAGASTĀ

Ošupes pagasta pārvalde aicina darbā strādnieku (strādnieci) O. Kalpaka dzimtajās mājās Ošupes pagasta „Liespalās”.

Prasības pretendents:
- B kategorijas autovadītāja apliecība;

- komunikācijas prasmes ar „Liespalu” apmeklētājiem, pasākumu dalībniekiem, minimālas zināšanas par Liespalām un O. Kalpaku;

- prasme organizēt Algotos pagaidu sabiedrisko darbu veicējus „Liespalu” teritorijā;

- prasme organizēt savu darba laiku;

- spēja sastādīt uzturēšanas izmaksu tāmi.

Pieteikumu, motivācijas vēstuli brīvā formā iesniegt Ošupes pagasta pārvaldē sekretārei, darba dienās, darba laikā, līdz 2017. gada 3. novembrim.

Ošupes pagasta parvaldes vadītājs A. Šķēls atrodas atvaļinājumā līdz 20. oktobrim, bet tomēr patraucēju viņu un uzdevu jautājumu par plūdiem. Kā viņš komentē šo ārkārtas situāciju?

„Daudzi domā, ka lielais līmenis ezerā ir tādēļ, ka HES neveic savu darbu, bet tā tas nav. Hidroelektrostacijām nav ietekmes uz mūsu plūdiem. Aiviekstes HES ir meniķis – dabiskais pārgāznis. Slūžas darbojas ar turbīnu, kad ir bezūdens periods, ūdens tek cauri, bet kad ir liekais ūdens, tas pārtek pāri meniķim.

Nokrišņu daudzums, kas satek Lubāna ezerā, nāk arī no Gulbenes, Balvu, Alūksnes, Krāslavas novadiem, viss tas aiziet uz Aivieksti. Aiviekste ir upe bez krituma, nespēj tādu ūdens daudzumu aiznest. Tā ir liela un sarežģīta ūdens sistēma. Pirms vairākiem gadiem, kad tika veikti Aiviekstes slūžu remontdarbi, Aiviekste tika pilnībā aizbērta, ūdens no ezera neiztecēja un līmenis bija niecīgs. Taču sākoties lietiem, upe ātri sagāja krasos. Protams, saimniekiem zaudējumi ir milzīgi, bet tā tai dabā ir iekārtots, esam te bezspēcīgi.

Futbols Degumniekos

Ziemeļaustrumlīgas spēles aizvadītas un, lūk, rezultāti.

1. BCC Balvi
2. Kvarcs/Madonas BJSS
3. FB Gulbene
4. Lubāna/Degumnieki
5. Ludzas NSS

Dace Kalniņa

Vectēva mantojums – degsme un neatlaidība darboties

Kā jau sākumā rakstīju, šoreiz gribējās aprunāties ar zemniekiem, jo šis gads ir bijis tiem smags. Uz sarunu aicināju Guntaru Plešu no „Upītēm”, lai uzzinātu, kā iet jaunaļiem saimniekiem, ko viņi domā un ar ko aizpilda savu laiku.

Pastāsti mazliet par sevi! Kāda pašlaik ir tava nodarbošanās?

Esmu runīgs, ar labu humora izjūtu, strādīgs, muzikāls puisis. Es gan nezinu, varbūt citi tā nedomā, bet man ir vienalga par to. Pašlaik strādāju nelielā uzņēmumā, kas pārvadā preces. Darbs ir tikai trīs dienas nedēļā, tāpēc spēju to apvienot ar darbiem saimniecībā pie vecākiem.

Kas tevi ir spējis noturēt laukos šeit, Ošupes pagastā?

Kauns to teikt, bet esmu drusciņ „memmītis” un nekad neesmu varējis būt ilgi prom no mājām. Protams, svarīgi arī tas, ka strādāju senču saimniecībā un nekad nav bijusi vajadzība doties prom. Nekad arī neesmu uzskatījis, ka jābrauc prom, jo nevar šeit nopelnīt un nav par ko dzīvot. Tās ir vienkārši muļķīgas atrunas. Ja ļoti gribi strādāt un palikt šeit, tad tā arī dari un nečiksti.

Kā veicas ar muzikālo karjeru?

Pašlaik īsti nesanāk laika paņemt instrumentu rokās, bet kaut ko gan jau izdomāšu, lai būtu iemesls biežāk pamuzicēt. Mūsdienās ir lielas problēmas atrast kompanjonus, kas arī spēlē kādu instrumentu un ar ko varētu kopā veidot „blici”.

Vai jūsu grupu droši var aicināt uz dzimšanas dienu ballītēm, kāzām un citiem svinīgiem brīžiem?

Mums pašlaik ir tāda kā maza pauzīte, jo visu grupas biedru nav uz vietas, bet šādām piedāvājumam nekad neesmu atteicis, jo uzskatu, ja vienreiz atsaki, tad otrreiz vairs nepiedāvās.

Kādas iespējas tu kā jauniešs redzi laukos?

Ar tām iespējām ir tā, kā kurš to redz. Es, piemēram, redzu daudz iespēju. Visiem ir tas stereotips, ja laukos, tad jāaudzē graudi vai lopi. Nē, tā nav, ir dažādas citas iespējas, ko darīt laukos. Vajag tikai pacensties un domāt.

Kas tev visvairāk pietrūkst mūsu pagastā?

Ja runā no lauksaimniecības puses, tad pietrūkst brīvas zemes, ko būtu iespējams nopirkt vai iznomāt. Bet ja vis-

pārēji, tad es teiktu, ka sāk pietrūkt bērnu jeb jaunās paaudzes. Drūmi noskatīties uz to, ka visi aizbrauc, bet vienmēr esmu uzskatījis, ka nekas, dzīve piespiedīs atgriezties.

Kādi ir tavi hobiji?

Nu viens no hobijiem, protams, ir muzicēšana, bet vairāk laika pavadu darbojoties ar dzelziem: metinu, skrūvēju un būvēju. Tas man laikam ir palicis kā mantojums no vectēva, tā degsme un neatlaidība darboties pa garāžu un tehniku.

Kādi ir jūsu ģimenes plūdu postījumi? Un kā šķiet tev, vai solītās plūdu kompensācijas zemniekiem tiks samaksātas adekvāti?

Skumji par to runāt, bet nu, protams, kā jau visiem, zaudējumi ir. Ir siens, kas nostāvēja dziļās pelņēs un tagad ir kā slikti pakaiši un, protams, arī labība. Par laimi labība nenoslīka, bet nokult visu arī nevar, jo kombains pa dubļiem neiet. Par kompensācijām domāju, ka būs standarta scenārijs, simts „sivēni” paskatīsies, cik var ievilkt kabatās, un atlikumu

sadalīs lauksaimniekiem. Žēl, ka mēs, tauta, to zinām, bet neko nedarām.

Zinu, ka uz Līgo svētku koncertu Degumniekos esi atbraucis ar traktoru, kādas vēl trakas lietas ir nācies piedzīvot?

Jā, tas bija Līgo svētku koncerts, bija sanācis tā, ka „senčiem” bija citi plāni, un mums tai laikā ģimenē bija tikai viena mašīna. Protams, daudz nedomāju, izpušķoju traktoru, uzvilku tautu tērpu un devos uz Degumniekiem. Līdzīgs gadījums bija arī Lubānā – uz izlaidumu man bija jāapsveic 12. klase un vēl balle jāspēlē, bet tolaik man bija tikai traktorista tiesības – paņēmu pukces, ģitāru un braucu. Ir daudzi piedzīvojumi bijuši, bet kā saka: „Ko māmiņa nezina, tas māmiņai nesāp.”

Pilsētnieki reizēm smeļ, ka laukos nav nekādu izklaides iespēju. Vai tu tam piekriti?

Laukos ir tiešām pabēdīgi ar izklaides iespējām, bet tomēr labāk nekā asfaltu slīpēt un pa klubiem vazāties.

Nāk rudens, vai tam līdzi arī tavs dzīves ritms paliks mierīgāks?

Es uzskatu, ka tieši otrādi. Dienas paliek īsākas, bet tik daudz vēl ir jāapspēj un jāskrien pa galvu, pa kaklu.

Tuvojās Latvijas simtgade, ko tu novēlētu mūsu pagasta ļaudīm?

Pagasta ļaudīm novēlu turēties tikpat stipri kā līdz šim un mūsu lauksaimniekiem, lai tur cieši mūsu labības vārpa, ko tik smagi audzējām.

Varbūt tev ir kāda ideja, ko mēs visi šiem svētkiem par godu varētu paveikt pagastā?

Es uzskatu, ka jau būs daudz, ja vienkārši uzvilksim karogu mastā, nodziedāsim himnu, jo valsts vīri ir parūpējušies par lielajiem tēriņiem sakarā ar valsts simtgadi.

Paldies, Guntar, par interviju, tu mums vēlreiz apliecināji, ka zemnieki un lauku cilvēki ir ar savu spītu un humora devu kabatā. Kā gan citādi, jo pati dzīve salda nekļūš, tā jasaldina pašam. Lai izdodas savākt atkal savu grupu kopā un gaidīsim jautras un skanīgas balles!

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

Dambretes svētki Degumniekos

Tautas namā 9. septembrī notika atklātais Degumnieku starpnovadu, starptautiskais un Jāzepa Juhneviča godināšanas dambretes turnīrs. Šogad uz sacensībām atbraukušie 68 dalībnieki svinēja 5 gadu turnīra pastāvēšanas jubileju. Šobrīd šis turnīrs pēc dalībnieku skaita ir lielākais Baltijā un, lai arī šoreiz izpalika viesi no blakus kaimiņu valstīm, tomēr sacensībās piedalījās dambretes entuziasti no gandrīz visām Latvijas malām. Kā teica intervijā Vidzemes televīzijai turnīra dalībnieks un goda viesis – vairākkārtējais pasaules čempions starptautiskajā dambretē Guntis Valneris: „Šis ir ļoti reprezentabls turnīrs un te pulcējas praktiski visa Latvijas dambretes elite”.

Cīņas pamatturnīrā bija spraigas un radošas, un čempiona pieredze Guntim Valnerim ar 19 punktiem atnesa 1. vietu, aiz sevis ar 17 punktiem atstājot 2. vietā vairākkārtējo turnīra uzvarētāju un Latvijas čempionu Guntaru Purviņu. 3. vietu ar 16 punktiem izcīnīja turnīra piecu gadu galvenais tiesnesis Raivis Paegle. No mūsējiem labākais sniegums turnīrā ar 12 punktiem un 28. vietu bija pasākuma vaininiekam Jāzepam Juhnevičam.

Komandu ieskaitē pārliecinošu uzvaru guva „Stiprie Ķegumieši” ar 65 punktiem (Guntis Valneris, Alis Balbārdis, Gunārs Gribuška, Antra Valnere). Ar 59 punktiem 2. vietu izcīnīja „Jēkabpilieši” (Raivis Paegle, Valerians Vizulis, Zigmārs Rumbenieks, Guntis Bringulis), bet trešie ar 57 punktiem palika „Prāta Laiks/Bauska” (Guntars Purviņš, Jānis Štāls, Jānis Fārnestis, Reinis Štāls). Jāzepa Juhneviča draugu komanda „Jezupa mafija” ar 54 punktiem palika 4. vietā (Tālvaldis Rūmītis, Ivars Vidriņš, Edijs Novickis un Jāzepa dēls, šī turnīra organizators, Maigonis Juhnevičs) Mūsu Degumnieku komandā šoreiz spēlēja tikai divi dalībnieki Aiga Priedniece un Ilze Priedīte, līdz ar to 23 punkti un 11. vieta. Cerēsim, ka nākamgad varēsim savākt Degumnieku komandu pilnā sastāvā!

Madonas novada ieskaitē 1. vietu ar 12 punktiem izcīnīja Jāzeps Juhnevičs, kuram izrādījās labāks koeficients par Ilzi Priedīti (2. vieta un 12 punkti). Aiga

Raivis, es, Aigars un Jāzepa apbalvošana.

Raivis, es, Aigars un Aigas Priednieces apbalvošana.

Priedniece savāca 11 punktus un ierindojās trešajā vietā. No Madonas novada jauniešiem labākais sasniegums bija Jāzepa mazmeitai Dinai Juhnevičai 10 punkti. Jauniešu ieskaitē pamatturnīrā ar 15 punktiem 1. vietu izcīnīja Gunārs Gribuška, otro ar 13 punktiem Reinis Štāls un trešo vietu ar 12 punktiem ieguva Magdalēna Nerēda.

Rīta ātrspēles turnīrā 1. vietu ar 15 punktiem izcīnīja Jānis Štāls, otro ar 14 punktiem Raivis Paegle, bet trešo ar 13 punktiem „izrāva” Jāzepa dēls Maigonis Juhnevičs.

Turnīra organizators Maigonis Juhnevičs visvairāk grib pateikties Madonas novadam, Ošupes pagasta pārvaldei un personīgi pārvaldes vadītājam Aigaram Šķēlam, par garšīgajām maizītēm, tēju, kafiju un viesmīlīgo uzņemšanu Degumnieku tautas nama vadītājai Ilzei

Melngalei un vietējam uzņēmējam Z/S „Jaunaļņi” saimniekam Mārcim Iesalīnam, par tradicionālo zupas katlu vārīšanu īpašs paldies – Ivetai Šķēlei, vēl milzīgs paldies vietējiem Madonas novada ražotājiem par milzīgo balvu galdu dalībniekiem „SIA BURKĀNCIEMS” un tās draudzīgajiem saimniekiem, Z/S „Jāņkalni” un saimniecei Ilzei Ozoliņai personīgi, Z/S „Zvirgzdiņi” un saimniekam Andim Stafeckim personīgi, Z/S „Aizupes” un saimniecei Silvijai Garbovscai personīgi, I/K „55 Mārites”

Gunta Valnera apbalvošana.

Balvu galds.

un vadītājai Līgai Lieplapai personīgi, Z/S „Līvi” un saimniekam Raimondam Melderim personīgi, SIA „TD Sveķi” un saimniecei Dzintrai Karavaičukai personīgi, SIA „Domu Pietura” un saimniecei Astrai Riekstiņai personīgi, SIA „Madonas Kameles” un saimniekam Arnim Blaževičam personīgi, SIA „Madonas Alus” un saimniekam Rolandam Zaharovam personīgi.

Turnīra organizatoru komandas vārdā:
Maigonis Juhnevičs
Foto: Ilze Ķirse

Kabata

Labdien ,lasītāj!

Arī šajā mācību gadā būšu skolas avīzes “Kabata” redaktore .

Mana un Tava džemperīša vai bikšu kabata ir vieta, kur ielikt , ko mīlu, paslēpt, ko interesantu, pasargāt, noglabāt špikerīti un atrast tur konfekti. Tik daudz un dažādu pielietojuma veidu tādai vienkāršai lietai. Kaut ko no savām skolas dienu kabatām ieliksīm avīzē “Kabata”. Lai tev patīkama lasīšana!

Rudens vēji sārtās ,aplījušās lapas lēnām dzen tālumā. Asteres jau visās krāsās saziēdušas un mēs visi atkal esam satikušies skolā.

Pirmais septembris bij ļoti jauks pasākums, mēs satikām savus klases biedrus ,skolotājus, pārrunājam vasaras piedzīvojumus.

Mūsu skolēni ir godam ir aizstāvējuši skolas godu pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās “Liespalās” notikušajās sacensībās. Esam stipri! Ar panākumiem startējuši Olimpiskajā dienā Madonā. Miķeļdienu mūsu skolā nosvinējam latviskā garā - ar latvju dančiem un tirdziņu. Jāpiemin ,ka tirdziņš sen nebija bijis tik plašs un krāsains. Prieks par skolēniem, kas paši un kopā ar vecākiem un vecvecākiem bija sarūpējuši preces, kas piesaistīja pircējus. Tādā tirdziņā, nudien, var uzzināta, kas ir īsta andele, kas kaulēšanās un galu galā, kas ir bizness.

9.klase, septembra nogalē, kopa ar Barkavas pamatskolu, pabija Zemgales pusē un nedaudz citādā veidā ieguva zināšanas par Latvijas vēsturi.

Savus lieliskos skolotājus esam suminājuši viņu amata svētkos, jo aiz katra gudra bērna stāv izcils skolotājs.

Mēs, avīzes “Kabata “ veidotāji, novēlam Jums izturību un ticību saviem spēkiem jaunajā mācību gadā!

Linda Kalniņa

Skolas saime

Jauns sākums!

Ir uzsākts 2017./2018.mācību gads.

Īpašs šis gads ir desmit

pirmklasniekiem: Elizabetei Auziņai, Mairim Grāvelim, Gustavam Aizpurvam, Maijai Haidei Lauvai, Reinim Strodam, Artūram Lazdam, Tomam Šķēlam, Martai Veisai, Iljam Voropanom un Džesikai Zepai , kā arī septiņiem **devītklasniekiem:** Sanijai Justei, Megijai Elenai Litkei, Jānim Tomam Litkem, Lindai Kalniņai, Rolandam Slavikam, Kasparam Stalīdzānam un Mārtiņam Šķēlam. Lai piepildās jūsu sapņi un ieceres!

Skolotāju kolektīvam pievienojušās trīs jaunas **kolēģes** : Sabīne Šķēle Stepanova (latv .val. skolotāja 5.-9.kl.), Līga Grāvere (5-6 gad.gr. ”Saulszaķēni” audzinātāja) un Indira Baltā (2

-4 gad.gr. “Cālēni” audzinātāja). Lai netrūkst pacietības, izturības un radošuma!

Aktuālākais jaunums šajā mācību gadā - Degumnieku pamatskolā atvērta internāts ar modernām, gaumīgām un mājīgām telpām. Internāta audzinātāju pienākumus veic skolotājas Zīta Juste un Edīte Zaubē. Vakarus un naktis kopā ar bērniem pavada auklītes Sigita Sprūde un Jolanta Terentjeva.

Arī šajā mācību gadā skolēnam ir iespēja apmeklēt vairāk kā desmit ārpusstundu nodarbības: tautu dejas (sk. D.Rubene), teātris (sk. Z.Juste), ansambļis(sk. I.Strode), futbols (U.Meiers), mūzikas studija (sk. I.Strode), mazpulki/līdzpārvalde (sk.E.Zaubē), skolas avīzes veidošana (sk. I.Strode), vizuālās mākslas pulciņš (sk. U.Salmane), jaunsgārgi (sk.S.Kļaviņš), datordraugu pulciņš (sk. I.Strode), dambrete (sk. Solovjova).

Lai visiem izdevies, pieredzes bagāts un skaists šis Jaunais mācību gads!

Informāciju apkopojā I.Strode

Pirmīši kopā ar devītklasniekiem un administrācijas pārstāvjiem
(foto V.Strode)

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsim skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda tipa skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Šoreiz atmiņās kavēsies skolotājas: **Una Salmane, Sabīne Šķēle Stepanova, Edīte Zaube un Ineta Strode.**

Mācījās Salaspils 1.vidusskolā, kur katrā klasē bija a,b un c klases, tātad aptuveni 90 pirmklasnieki utt.. Atceros daudzus skolotājus, kā labākos!!! Fantastiska matemātikas skolotāja, kas visiem "ielēja matemātiku ar karoti mutē", zīmēšanas skolotājs, kas spēja aizraut ar dažādu darbošanos. Atzīmes viņš lika dīvaini- varēja salikt vienā stundā septiņus vieniniekus kādam sliņķim, kā arī septiņus piecīniekus par labu darbu. Krievu valodas skolotāja mūs veda pat uz teātriem krievu valodā, organizēja diskusijas par lasītajām grāmatām. Kā lielāko nosodījumu no klases audzinātājas puses vidusskolā atceros izbrīnītu acu skatu un vārdus- man kauns par jums (neatceros gan, ko bijām sastrādājuši, bet tie likās tik spēcīgi vārdi!)

Tā kā tagad arī aktuāli drošības jautājumi, atmiņā nāk gadījums, kad mūs evakuēja pa logu ziemā bez siltā apģērba, jo bija plīsušas karstā ūdens trubas un pa trepēm gāzās karsts ūdenskritums.

Klasesvakarus skolas direktors apstiprināja tikai tad, ja tika iesniegts vakara plāns, tāpēc iestudējām uz katru klases vakaru teātra izrādes - rakstījām scenārijus, meklējām tērpus. Spēlēju gan indiāni, gan skolotāju, gan raganu.

Zīmēšanas skolotājs stāstīja, ka skolā spokojas. Mums bieži tajā korpusā vērās vaļā klašu durvis un likās, ka kāds staigā, bet redzēt gan neredzējām. Paši gan reiz keramikas pulciņā nolēmām paspokoties. Sagatavojām kārtīgus spoku tērpus un gājām starp korpusiem lidināties, apkopējās baidījām.

Pamatskolā mums nomainījās daudz klases audzinātāji- bija viena, kas parādījās tikai 1.septembrī, izbārās uz mums un pazuda, laikam nobijās. Bija skolotājs, kuru mēs vedām pārgājienā -gājām, kur gribējām un viņš mums tikai sekoja. Pieturas punktus izvilka no portfeļa avīzes- uz vienas apsēdās, otru lasīja. Arī divu dienu pasākumā viņš ieradās tikai ar savu dīvaino portfeli. Man šķiet, ka mēs vairāk par viņu rūpējāmies (ko ēdīs, kur gulēs, ar ko apsesies), nekā viņš par mums.

Kad tā sāk prātot, tad rodas daudz atmiņas ...

Sk. U.Salmane

Mācības skolā sākām no 6 gadiem. Toreiz visiem skolēniem no 1.-11.klasei bija jāmācās 6 dienas nedēļā. Sestdienās visiem 1.stunda bija glittrakstīšana. Skolotāja stāstīja, ka glittrakstīšana māca koncentrēties, trenē pacietību, un izkopj prāta un ķermeņa saskaņu. No tā visa toreiz diez vai, ko sapratu, bet, ja skolotājs to liek un paskaidro, ko tas bērnam sniedz, tad centāties izpildīt. To, ka skolotājai taisnība un pilnīgāku skaidrojumu ieguvu, mācoties medicīnas skolā.

Uz skolu nokļuvām ar satiksmes autobusu. Visiem bija brīvbiļetes. Ja autobuss nekursēja vai salūza, tad uz skolu gājām kājām 7km. Iet kājām bija liels piedzīvojums—lielle pieskatīja mazos un vidusskolēni vienmēr nesa somas mazajiem, reizēm arī mazos paņēma kikerīgā. Uz otro stundu visi paspējām. Pēc stundām arī dažreiz nācās iet kājā. (pārņākot no skolas, pirmais darbs bija—pārgērbi skolas drēbes), pēc tam palīdzēju mājas darbos—ienest malku, kurināt krāsni un vēl citus darbus.

Rudenī visiem skolēniem bija jādodas palīdzēt novārt ražu, strādājot visu mēnesi, citreiz jau no paša rīta braucām uz kādu no kolhoza saimniecībām: lasījām kartupeļus, vācām burkānus, bietes, augļus un dārzeņus. Ja uz kolhozu braucām no rīta, tad pusdienu maizītes un tēju ņēmām no mājām. Dalījāmies, ja kādam maizītes nebija līdz. Citreiz no rītiem mācījāmies, paēdām pusdienas skolā un tad devāmies uz ražas vākšanu.

Skolā bija dažādi pasākumi, bet par to citreiz.

Sk. E. Zaube.

Mācījās Barkavas pamatskolā. Mūsu skolā visi procesi norisinājās līdzīgi kā tagad. Bija stundas, starpbrīži, līnijas, popielas, erudīti, konkursi, skatuves runas konkursi, deju skates, ierindas skates, utt.

Pusdienās ēdām pie krogalda, bet sākumā viss tika iedalīts pa porcijām, pēc tam jau parādījās pašapkalpošanās pie galda. Bet vienmēr katram bija savs šķīvis jāaiznes un dežurants novāca galdu. Saldie ēdieni bija uz "izķeršanu", kurš ātrāk paķer, tam tiek divi, (ja kāds negribēja), dažkārt bija vesela cīņa.

Klasē bija dežuranti pa nedēļām. Bija jāuzkopj klases telpa, jāslauka tāfele, grīda, krēsli jāpaceļ, jānocoļ. Divas reizes gadā, sākot ar piekto klasi, bija dežūrdienas virtuvē (tās dienas bija foršas). Bija lauciņi -3dienas vasaras brīvlaikā jāstrādā skolā. Atceros, ka rudenī bija jādalās ar ražu, jo vajadzēja kartupeļu maisu, burkānu 3kg, kāpostus un vēl kaut ko dot skolai, lai būtu, ko ēst pusdienās. Tā bija liela atbildības un cieņas sajūta, ka ēd savu ēdienu, ko vācis no paša dārza. Atceros, ka burkānu raža mammai nepadevās, tad krustmāte vienmēr palīdzēja sagādāt tos no sava dārza.

Pamatskolas laiks ir visjaukāks skolas laiks. Pirmā simpātija, pirmie piedzīvojumi, pirmās draudzības un tās tiešām uz mūžu.

Skolēniem novēlu: mācīties novērtēt skolotāju darbu, entuziasmu un iniciatīvu, kā arī, prast cienīt savus klases biedrus, skolas biedrus, neraugoties uz ikdienišķām ķildām. Nepazaudēt cilvēctību.

Un vēl, novēlu katram skolēnam iegaumēt vienu-ka GRIBĒT IR PUSE NO VARĒT!!!!!!!!!!!!!!!

Sk. S.Šķēle Stepanova

Mācības uzsāku Ošupes deviņgadīgajā skolā, bet absolvēju Ošupes pamatskolu. Tas ir laiks, kas spilgti palicis atmiņā un, ikreiz, braucot garām šai skaistajai un pamaģigajai ēkai, kurā vairs neskan bērnu smiekli un soļi, prātā pavīd daudzas atmiņu bildītes un filmiņas.....Katram gada-laikam kas savs.....

Rudenī ar svinīgajiem Zinību dienas rītiem vecās skolas pagalmā zem sirmās liepas, kuras dobumā mitinājās pūču ģimene, skolas apkārtnes sakopšanas talkas, ar katrai klasei iedalīto sektoru, lielajām lapu nastām, vizināšanas ķerrā uz lapu kaudzes, degošo lapu smaržu. Pirmās septembra nedēļas pagāja saimniecības kartupeļu laukos. Lai arī diez ko nevilināja kartupeļu lasīšana dzestrajos rudens rītos, tomēr, bija patīkami nopelnīt naudiņu par paveikto. Ziemas palikušas atmiņā ar spraigajām slēpošanas sacensībām Aiviekstes krastos Jaunlubānā un arī tuvējā skolas mežīnā. Hokeja mači bez slidām uz aizsalušajām plāvu pelķēm pie skolas. Sildīšanās pie podiņkrāsniem skolas telpās, malkas nešana tām. Ziemassvētku uzvedumi—esmu spēlējusi "Mazajā raganīnā", "Trīnes grēkos", dziedājusi ansambli un dejojusi tautu dejas. Pavasaros gājām lasīt zilās vizbulītes pie skolas esošajās mežā, nesām un dāvinājām skolotājiem. Vasarās - lauciņu dienas: ravējām dzīvzogu, taciņas, lauciņus, skrejceļus, krāsnojām krēslus utt. Esmu mācījusies apvienotajās klasēs, esmu valkājusi skolas formas zilo kleitīņu ar vecmamma šūtu priekšautiņu, esmu bijusi oktobrēns. Skolas beigšanas eksāmenus mums diktēja pa televizoru un vērtējumu saņēmām jau baļļu sistēmā.

Ļoti patika dežurēt ēdamzālē, ēšana notika divās maiņās. Mazliet baisi atminēties skolas vecā pagraba kāpnes pa kurām nesām lejā rudenī skolas lauciņos novāktos vai bērnu, no mājām sanestos, dārzeņus.

Arī mums bija klases vakari un diskotēkas ar kārtīgu izdejošanos un spēlēm. Izlaiduma un Ziemassvētku balles skolas mazajā zālītē, kur sliktajos laikapstākļos sporta stundās spēlējām gan futbolu, gan tautas bumbu.

Pirmajos skolas gados, kad vecākiem vēl bija darbs saimniecībā "Aiviekste", uz skolu nokļuvām ar mašīnu, bet pēdējos gados ceļš uz skolu tika mērots arī ar kājām (apm. 5km.), meklējot arvien īsākos ceļus, bet, dažkārt, nokļūstot vēl lielākos strupceļos.

Lai arī skolā biju diezgan prātīga meitene, vienu sekcijas stiklu tomēr izsītu.....

Patīkams laiks, patīkamas un emocionālas atmiņas. Paldies, audzinātājām Aigai Bērziņai un Daigai Puķītei.

Sk. I.Strode

Meža ekspedīcija – kompetenču pieejas akcentēšana skolēna izglītošanā.

19. septembrī skolēniem tika rasta iespēja piedalīties AS "Latvijas valsts meži", LU Starpnozaru izglītības inovāciju centra un AS "Latvijas Finieris" organizētajā Latvijas valsts mežu ekspedīcijā, lai apgūtu dabas zinības mežā kopīgu piedzīvojuma veidā!

Pirms došanās ekspedīcijā, skolēni piedalījās dabas zinību stundā, kur apguva zināšanas par mežu nozīmi, iepazīna interaktīvo meža apsaimniekošanas ciklu.

Ekspedīcijā skolēni aktīvi darbojās 11 stacijās, kurās uzzināja interesantus faktus par dzīvniekiem, kokiem, to kopšanu un apsaimniekošanu, kā arī praktiski darbojās ar mērinstrumentiem, meža aprīkojumu, veica matemātiskus aprēķinus. "Latvijas finieris" pārstāvis iepazīstināja ar inovatīvajām tendencēm Zaļo māju būvniecībā.

Atbilstoši dabaszinību standartam skolēni meža ekspedīcijā:

□ saprata, kā dabas zinībās iegūtās zināšanas ir izmantojamas ikdienas dzīvē,

□ apzinājās cilvēka ietekmi uz meža ekosistēmu, veicot praktiskus un radošus uzdevumus,

□ veidoja izpratni par mežu saglabāšanu nākamajām paaudzēm.

Skolēnu atsauksmes: man patika ieklausīties dabas skaņās; man patika stāstīt par manis izvēlēto koku; man ļoti patika, ka mēs varējām uzvilkt austiņas, ar kurām var iet mežā zāgēt kokus; mani pārsteidz tas, ka neretinot mežu, koks lēnāk aug; mani interesēja koku sugas un to sēklas; man ļoti patika tas, ka parādīja par to, ka no koka var mājas būvniecībai pagatavot tik daudz materiālu; uzzināju, cik garš ir mans solis!

Noslēgumā kopā ar Cūkmenu devām kopīgu solījumu rūpēties par tīrību mežā! Ar pilnu bagāžu zināšanām un patīkamu padarīta darba sajūtu, pusdienojām pie ugunsкура. Ar gandarījumu par pavadīto laiku, priecīgi devāmies mājup.

Skolotāja Mudīte Bodža.

Foto M. Bodža

Vēsturi apgūstam citādāk

Šī gada 27.septembrī mēs -9.klases skolēni un audzinātāja Edīte Zaube devāmies izglītojošajā ekskursijā: Lestene- "Pikšas"- "Auči"-Bauskas pils. Ekskursija bija ļoti interesanta un aizraujoša. Šī ekskursija ļoti nodarēja zināšanu apguvi un sava redzesloka paplašināšanu.

Lestene- pirmais ekskursijas punkts. Es biju ļoti pārsteigta par to, ka Lestēnē ir tik ļoti lieli Brāļu kapi. Kapos atdusas vairāk nekā 1000 vācu pusē kritušo Otrā pasaules kara Latvijas karavīru, bet sienās ir iegravēti vairāk kā 14 000 vārdi. Interesanti bija tas, ka bija vākti un gravēti uz sienām visu kritušo vārdi. Mēs katrs pat varējām atrast savus radniekus vai savam uzvārdam līdzīgus uzvārdus. Lestenes baznīcā ir krāšņi baroka laika interjera priekšmeti, piemēram kancele. Interesanti bija tas, ka baznīca nav rekonstruēta, bet atstāta senajā izskatā.

Ministru prezidenta K. Ulmaņa mājas ir neiedomājami lielas. Es nezināju, ka agrāk Latvijā ir bijušas tik milzīgas saimniecības kā Ulmanim. Tik daudzie agregāti, kuļmašīnas, traktori, šķūņi un ēkas. Pat mūsdienās ir ļoti grūti atļauties tādas saimniecības un plašumus.

J. Čakstes mājās "Auči" – uzzināju daudz interesanta par Jāni Čaksti, kā personību. Čakste ir grūti pārspējams, kā valsts prezidents, jo viņš pacēla valsts prezidenta "latiņu" ļoti augstu. Viņam bija daudz labu īpašību, Jānis Čakste izaudzināja un izloloja 9 bērnus: viņš rūpējās par visiem. Čakste bija ļoti gudrs prezidents un Latvijas iedzīvotāji jutās drošībā.

Bauskas pils ir viduslaiku pils. Tās vēsture arī ir aizraujoša. Tur redzējam kāda agrāk bija mode, kādi bija tērpi un tradīcijas renesanses (15-17.gs.) laikā.

Paldies skolotājai Janīnai par lielisko ekskursiju! Barkavas skolēni bija ļoti draudzīgi un mēs šo dienu pavadījām ļoti jauki!

M.Šķēls
J.T.Litke

Foto :I.Strode

Visskaistākā rudens lapa ir tā,
Ko bērna rokas nes dāvināt.
Un nevajag vairāk ne nieka,
Es apmulstu pati un brīnos,
Tai lapā ir tik daudz prieka!

Paldies, devītās klases skolēniem un audzinātājai Edītei, par Skolotāju dienas organizēšanu, par sirsnīgajām dziesmām un viedajiem vārdiem! Paldies, klašu kolektīviem par pārsteigumiem Paldies, par svētku sajūtu!

Skolotāju kolektīvs

Dod grāmatai otru iespēju, dāvini to bibliotēkai!

Akcija „Tautas grāmatu plaukts” ir iespēja ikvienam dāvināt Latvijas Nacionālajai bibliotēkai sev nozīmīgu un īpašu grāmatu, titullapā ierakstot veltījumu vai personisku stāstu, kas saistās ar šo grāmatu, vēsta par dāvinātāja dzimtas vēsturi, par ikdienu, nejaušībām, sajūtām un uzskatiem.

Varbūt kāds no mūsu pagasta ļaudīm ir jau piedalījies šajā akcijā, kas sākas tūlīt pēc Gaismas pils atvēršanas apmeklētājiem. Rīga un Nacionālā bibliotēka mums ir tālu, tāpēc gribu aicināt visus pagasta iedzīvotājus, kam šī akcija varētu interesēt, visus, kas vēlētos atstāt kādu piemiņu Latvijas simtgadei un savai bibliotēkai – pameklējiet savos grāmatu plauktos kādu īpašu grāmatu. Dāviniet to savai pagasta bibliotēkai, un reizē tā būs dāvana Latvijai lielajā jubilejā. Bibliotēkā iekārtosim īpašu plauktu ar jūsu dāvinājumiem. Būs interesanti gan pašiem, gan ikvienam bibliotēkas apmeklētājam.

Jūs jautāsiet – „Kāpēc dāvināt?” Vēlos, lai bibliotēkā būtu īpaša vieta, ko veidojuši pagasta cilvēki paši – līdzdarbojoties. Tāpēc ir svarīgi, lai grāmatā būtu stāsts, kas vēsta par katra dāvinātāja individuālo vēsturi; par to, kas nav izlasāms enciklopēdijās vai romānos. Par ikdienu, nejaušībām, sajūtām vai uzskatiem. Par to, kas citādi nogrimtu laika plūdumā. Varbūt grāmatā ir iespiests zīmogs vai palicis kafijas traips, atzīmēti mīļākie citāti? Taču varbūt tā iegādāta par pirmo algu vai apceļojusi pasauli?

Līdz Latvijas simtgadei vēl ejams vesels gads, laika ir pietiekoši, lai garajos

ziemas vakaros kādu brīdi atrautos no datora vai televizora un paskatītos, kur tā tava īpašā grāmata palikusi?! Ļoti ceru uz sadarbību, un īpašais grāmatu plaukts gaida!

Bet kamēr īpašais grāmatu plaukts stāv tukšs un gaida ciemiņus, tikmēr ir vērts ielūkoties jau tajos plauktos, kur atrodas jaunās grāmatas.

Soruden ir bijis tik bagātīgs sēņu gads, tāpēc ir jauns palīgs sēņošana – grāmata „Sēnes”. Tiem, kas izdzīvojuši *Melānijas Vanagas* ciešanas grāmatā „*Dvēseļu pulcēšana. Saules gadi un dzisums*”, iespēja kopā ar autori ieiet viņas pasakā „*Dvēseļu pulcēšana. Iedzīvoju pasakā*”. Jauns, aizraujošs kriminālromāns „*Stokholmas fails*” ir zvienu rakstnieces un žurnālistes H. *Lindbergas* debija literatūrā. Bet jau visiem iecienītā un lasītā *Nora Robertsas*, kas parasti atrod līdzsvaru starp romantiku un trilleri, romānā „*Kad saulriets noskūpsta debesis*” šoreiz ir gājusi dziļāk. Romāna darbības spriedze liek sirdij straujāk pukstēt.

Sallija Džounsa ir ne vien uzticīgs

draugs, bet arī neparasta personība. Viņa ir gorilla, kas brīvi jūtas starp cilvēkiem, un, lai gan pati runāt neprot, lieliski viņus saprot. Aizraujošs piedzīvojumu romāns „*Kapteina pērtiķis*”, ko sarakstījis zviedru rakstnieks J. *Vegēliuss*. „*Aizbēgt vai palikt*” ir E. *Ferrantes* triloģijas trešā grāmata. Arī K. *Kesas* iecienītajam romānam „*Prinča līgava*” – turpinājums – 4. grāmata. Ceļotājus un ceļotāju piezīmju lasītājus iepriecinās *Lindas Riņķes* paradīzes meklējumi grāmatā „*Paradīzē jeb kā uzzināt, vai pasaule ir apaļa?*”. *Lindas* paradīze ir Jaunzēlande. Cik bieži mums, sievietēm, pietrūkst pašapziņas, uzdrīkstēšanās, bailes kļūdīties un būt nesaprastām. Tad varbūt kādai sevis meklējumos palīdzēs *Gundegas Bičevskas* praktiskā dzīvesstila grāmata „*Dimanti tavā pagalmā*”. *Arnoldu Auziņu* mēs pazīstam kā lielisku stāstnieku, kura darbos humors dzirkstī dzirkstī. Jaunākajā darbā „*Literārais ķēķis*” viņš pierakstījis rakstnieku omulības: mazliet nenopietni par nopietniem rakstniekiem. Ieskatam:

- „Pieci pirksti” ir Māras Zālītes labākā prozas grāmata, – raksturo Egīls Zirnis.

- Viņš nekļūdījās. Tā man prozā ir vienīgā. (Tā atsaucas M. Zālīte)

Bibliotēkā jūs gaida gan jaunas, gan ne tik jaunas grāmatas, žurnāli. Ko neatradīsiet bibliotēkā, pasūtīsiet no citām bibliotēkām. Izmantojiet arī šo bibliotēkas pakalpojumu!

Ināra Kokare,

Degumnieku bibliotēkas vadītāja

ĀTRĀ INTERVIJA

LABDIEN,

KĀDU DIENU EJU PA IELU UN SAVĀS DOMĀS ATCEROS DZEJAS RINDAS, KO KĀDREIZ MĀCĪJOS SKOLĀ:

„JAU KĻAVU LAPAS SĀRTOJAS,
JAU RINDĀ DZĒRVES KĀRTOJAS...”

UN PIEPEŠI MANI PASVEICINA. TĀ PIEKLĀJĪGI, AR SMAIDU UN TĀDU MĪLUMU. TAS SVEICIENS MANI TĀ UZRUNĀJA, KA NEVARĒJU VIENALDŽĪGI PAIET GARĀM, BET GRIBĒJĀS PARUNĀTIES. TĀ BIJA MŪSU CIEMA MEITENE – AIGA BILINSKA. PRĀTĀ IEŠĀVĀS DOMA, KA VARĒTU UZ IELAS VEIKT ĀTRO INTERVIJU, VIŅA PIEKRITA. MAN UZREIZ SAVAS DRŪMĀS DOMAS KĀ KŪPĒT IZKŪPĒJA, UZLABOJĀS GARASTĀVOKLIS, KA VAR TĀ MIERĪGI PARUNĀTIES – NEVAJADZĒJA NE PILDSPALVU, NE PAPĪRU.ŠAJĀ SARUNĀ GRIBU PADALĪTIES ARĪ AR TEVI, LASĪTĀJ!

KO DARI, VAI MĀCIES?

Strādāju VSAC Latgales filiālē Rupsalā par medicīnas māsu.

KĀ JŪTIES?

Jūtos labi.

KURŠ GADALAIKS TEV PATĪK UN KĀPĒC?

Patīk visi gadalaiki, jo katrā ir savs skaistums un labums.

KĀ TEV PATĪK ŠIS RUDENS?

Šis rudens ir skaists, jo koku lapām ir jau pamanāmas savas krāsas, laiks atpūtai un grāmatu lasīšanai.

SPIĻGTĀKIE IESPAIDI NO ŠĪS VASARAS.

Šajā vasarā ir bijuši dažādi patīkami notikumi!

KAS IR MĪLESTĪBA?

Īsta mīlestība ir pilnīga cita cilvēka beznosacījuma pieņemšana.

MĪĻĀKĀ KRĀSA UN KĀPĒC?

Nav man tādas vienas krāsas, kas patiktu vairāk.

VIENĀ TEIKUMĀ – KĀDA IR JAUNATNE?

Jaunatne ir atvērta visam jaunajam!

AR KO TEV ASOCIĒJAS LATVIJA?

Latvija man asociējas ar mājām! Patīk Ziemassvētki un to gaidīšanas laiks, sarūpējot dāvanas saviem tuvākajiem.

KAS TEVI DARA LAIMĪGU?

Laimīgu mani dara ģimene, draugi.

KAS IZRAISA DUSMAS?

Dusmas izraisa meli, skaudīgi cilvēki, nepatiesība.

KO TU NOVĒLI SAVIEM DRAUGIEM?

Lai vienmēr pasaulē būtu kaut kas, ko gribi iemācīties, ko vēlies darīt, kāda vieta, kur vēlies nonākt, cilvēks, kuru gribi satikt! Lai dzīve nekad nekļūtu vienmuļa!

KO NOVĒLI SEV?

Sev novēlu veselību un panākumus!

Ināra Baltā

Sēdošs darbs nav domāts man

JAUNS, PIESARDZĪGS, DARBĪGS, NOPIETŅS UN VĒL UN VĒL... TĀ VARĒTU RAKSTUROT PUIŠI, VĀRDĀ ANDRIS, KURŠ DZĪVO KALNAGALA PUSĒ „APŠĪTĒS”. TĪKAI POZITĪVS RAKSTUROJUMS NO MANĪS, KA JAUNIETIS, KURAM IR TĪKAI 23 GADI, AR TĀDU APŅĒMĪBU, STINGRU NOSTĀJU SAIMNIEKO SAVĀ LAUKU SĒTĀ UN DARA JEBKURU DARBU UN NE NO KĀ NEBAIDĀS. APŅĒMĪBAS PILNS PAR NOTIEKOŠO UN AR SKAIDRU SKATIENU NĀKOTNĒ. TĀDS IR ANDRIS ŠĶĒLS. IEDZIĻINIES, LASĪTĀJ, – VAI JŪTI, KA LAUKIEM IR NĀKOTNE? ĪSS UN KONKRĒTS VIŅA STĀSTĪJUMS.

PASTĀSTI, LŪDZU, PAR SEVI, KUR MĀCĪJIES, KO BEIDZI, TAVA PROFESIJA?

Dzīvoju Ošupes pagasta „Apsītēs”, kur arī strādāju, saimniekoju. Saimniecība nodarbojas ar piena lopkopību un augkopību. Mācījos Degumnieku pamatskolā, pēc tam Lubānas vidusskolā. Mācības turināju Latvijas lauksaimniecības universitātē kā lauksaimniecības uzņēmuma vadītājs, studijas gan pabeidzis vēl neesmu.

KĀ SĀKI STRĀDĀT SAVĀ SAIMNIECĪBĀ?

Darbs saimniecībā sākās jau mazotnē kā palīdzēšana vecākiem, sāki darbiņi. Vēlāk, pašam augot, tas pārgāja darbā visur, kur bija nepieciešams.

KO TIEŠI TU DARI?

Pa „lielam” daru visu: lopbarības sagatavošana, augsnes apstrāde, sēja, tehnikas remonts, plānošana un citi nepieciešamie darbi. Protams, lopkopība kā tāda, arī govju slaukšana. Pamatā darbā aiziet visa diena, brīvā laikā ir ļoti maz. Saimniecībā strādāju kopā ar vecākiem, darba ir daudz un ir arī darbinieki.

KAS TAVĀ DARBĀ PRIECĒ?

Kustība un tas, ka darbam redzami rezultāti. Sēdošs darbs nav domāts man.

KAS TEV VISVAIRĀK NEPATĪK, BET JĀDARA?

Darbus neesmu radis šķirot, kas jādara, tas jādara. Vienīgi pēc dabas esmu pūce un no rītiem agrī celties man tiešām nepatīk.

TAVI PLĀNI, KO GRASIES MAINĪT, KO JAUNU IEVIEST?

Pašlaik jāsakārto un jāpilnveido esošais, jāceļ efektivitāte. Kad tas tiks izdarīts, varēs domāt par paplašināšanos.

KO DARI BRĪVAJĀ LAIKĀ?

Brīvā laikā ir maz, tāpēc hobijiem īsti nesanāk nodoties. Ja ir brīvais laiks, labprāt noskatos kādu filmu, ieviešu kārtību darbnīcā plauktos.

TAVAS DOMAS PAR ZEMNIEKIEM.

Sīkstī un izturīgi cilvēki, kuri nebaidās no darba.

KĀ TU RAUGIES UZ ŠĪ GADA LIETĀVĀM?

Šogad smagus zaudējumus un apgrūtinājumus radīja lietavas – platības applūdušas, paaugstinātais mitrums traucē

ražas novākšanai un augsnes apstrādei. Bet tā ir daba, tai nepavēlēt un lauksaimniecība no tās atkarīga. Vienīgi liela neapmierinātība ar HESu darbību, kas neļauj aizvadīt lieko ūdeni. Augsts ūdens līmenis ezerā, kanālos un Aiviekstē, līdz ar to paaugstināts mitrums pieguļošajās zemes platībās.

ESI OPTIMISTS VAI PESIMISTS?

Cenšos domāt loģiski un būt reālists.

TAVAS DOMAS PAR JAUNAJIEM ZEMNIEKIEM, KO TU VIŅIEM IESAKI?

Jauno zemnieku ir samērā maz. Ieteiktu vairāk kooperēties un sadarboties savā starpā.

KO NOVĒLĒSI SAVAI SAIMNIECĪBAI?

Stabilitāti un attīstību!

Ināra Baltā
foto no personīgā arhīva

TĀ NOTIEK.

KO GAN NEIZDOMĀ! NĒ, NU DOMA KĀ TĀDA NAV PEĻAMA, BET TĀS PIELIETOJUMS GAN. EJOT UZ VEIKALU, PIE BIJUŠĀ KANTORA ĀRDURVĪM NOLIKTI DIVI PIEKĒDĒTI KRĒSLI. BET KĀ? AR SARŪSĒJOŠU KĒDI UN PAT SASLĒGTI KOPĀ. ŠAPROTAMS, KA VISS, KAS NEKUST, TIEK ŅEMTS. MUMS PAGASTĀ IR TĪK RADOŠI UN IZDOMAS BAGĀTI CILVĒKI. TO TAK VARĒTU SKAISTI NOFORMĒT. TAK PUĶU ZIRDZIŅI JAU ILGU LAIKU STĀV UN NEKAS NĀV NOZAGTS, ARĪ PUĶU PODI JAUKI IZSKATĀS. LABI, KA TIEK DOMĀTS, KUR CILVĒKAM PASĒDĒT, ATPŪSTĪES, IT SEVIŠKI VECĀKA GĀJUMA CILVĒKAM, LAI GAN TUR SĒŽ JAUNI. NU, MĪĻIE, LŪDZU, PADOMĀJIET, KĀ ŠOS KRĒSLUS NOFORMĒT AR GAUMI. MUMS IR TĪK LABI ŠAKOPTS PAGASTA CENTRS BET ŠIS GAŅ DARA NESMUKUMU. UN PAR ZAGŠĀNU MAZLIET VARAM ATSLĀBT, JO CENTRĀ TAČU MODRI DIĒNU UN NAKTI FILMĒ NOVĒROŠANAS KAMERAS. VARBŪT JAUNIEŠI, KAS SĀKUŠI DARBU PIE JAUNIEŠU CENTRA REMONTIEM, VAR KO JAUKU IZDOMĀT?

Vērigā iedzīvotāja

Skats no malas

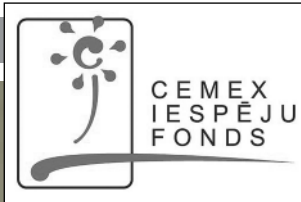
Pagasta centrs tiek regulāri pilnveidots, par ko, protams, mums visiem ir liels prieks. Bet ir arī pamatnāma paviršība darba izpildē vai tā pieņemšanā. Runa ir par galveno ielu, tā tiek posta un slaucīta. Bet vai esat ievērojuši, cik krasa atšķirība ir galvenās ielas līkumā pie Balto mājas – sākas dubļi un grambas. Šī pati ietve otrajā galā pie autoostas beidzas pie ieplakas – peļķes. Kad ziemā tā sasalst un virsū uzsnieg sniegs, viss ir līdzens un neredzams, nereti gājēji paslīd un nokrīt.

Gribas arī padalīties pārdomās par rotājumu izvietojumu pagastā. Tuvojas Latvijas gadadiena. Pērnajā gadā pie laternām bija piestiprināti Latvijas karodziņi, manuprāt, būtu jaukāk, ja tie būtu lielāki, pamana māki. Bet protams, jauki, ka tiek dekorēts un radīta svētķu sajūta mums visiem. Izteicu tik savas domas. Aicinu arī citus padalīties, ja ir kas sakāms, varbūt šādi ir rodams kāds risinājums.

Iedzīvotāja

Lai top!

30. septembrī, Degumnieku jaunieši pirmo reizi tikās, lai sāktu darbību savā jauniešu centrā. Ieejot vecā kantora telpās, sapratām, ka mums priekšā ir „balta lapa” – ko mēs uz tās zīmēsim, tas arī būs. Telpu pirmoreiz piepildījām ar jautrām čalām, pārrunām par iecerēm, ko vē-

No kreisās: Renārs Zondars, Rainers Zondars, Ralfs Bormanis, Jānis Toms Litke, Linda Kalniņa, Megija Elena Litke, Mareks Mukasejvs, Beāte Beatrise Juško.

Bez ciņas nav uzvaras.

lamies redzēt un, protams, arī strādājām. Tika noņemta vecā krāsa, kas dažviet pati krita nost, bet citviet bija jāpacinās. Kad visas čaklās rokas bija ķērušās pie darba, tas ļoti raiti gāja uz priekšu. Putekļus sacelām ne pa jokam, tāda sajūta, ka sākam modināt aizsnaudušos telpu, kas agrāk bija apmeklēts un darbīgs dispičeru kabinets, bet uz brīdi sastindzis. Tagad tas pārdzimst.

Pēc pirmās talkas bērni paši jau ir izdomājuši, kādas krāsas būs uz sienām, kāds būs iekārtojums. Paldies Ralfam Bormanim par skici! Par to paldies „Cemex iespēju fondam”!

Ļoti priecēja jauniešu apņēmība un pozitīvā attieksme, kas būtu jāpamācās arī pieaugušajiem. Brīdī, kad sapratām, ka krāsa visus defektus nesegs un būs arī jāšpaktelē, jaunieši bez vilcināšanās teica – „Mēs varam arī špaktelēt!” Un tā bez vilcināšanās un iebildumiem. Lūk, tā ir attieksme! Un galu galā mūsu jaunieši būs tikai ieguvēji, ka viņiem priekšā nav nolikts perfekti izremontēts centrs ar mūsdienīgu aprīkojumu, tagad viņi katru darbiņu izdarīs paši un līdz ar to iegūs lielāku pieredzi, apgūs jaunas prasmes.

Darbs ir tikai sācies, vēl ejams ceļš līdz mērķim. Par nākamo tikšanos informēsim Facebook – Degumnieku iniciatīvu centrs un uzrunāsim skolēnus personiski. Nebēdā, ja pirmo reizi palaidi garām vai netīki, lai darbotos. Mēs gaidām Tevi nākamreiz!

Dace Kalniņa

TU SAKI – NAV LEMTS?

MĒS SAKĀM – TU VARI!

www.macibaspieaugusajiem.lv
Tuvāk jaunam darbam

PIESAKIES 5. – 27. oktobrī

JĒKABPILS AGROBIZNESĀ KOLEDŽĀ

MĀCĪBĀM PIEAUGUŠAJIEM

- ESI:** vecumā no 25 gadiem un strādā vai pašnodarbināta persona vai strādājošs pensionārs
- IZVĒLIES:** no 21 apmācību programmas
- MĀCIES:** Barkavā vai Jēkabpilī no 2018.g. janvāra ar 10% līdzfinansējumu
- IEGŪSTI:** paaugstinātu profesionālo kompetenci palielinātu konkurētspēju

IESNIEGUMUS PIENĒM:

JĒKABPILS AGROBIZNESĀ KOLEDŽĀ

Pasta ielā 1, Jēkabpilī, 1. stāvā 116. kab.
(pārtraukums 12.00 – 13.00)

darba dienās plkst. 9.00 – 17.00
sestdienās 9.00 – 13.00

Jēkabpils Agrobiznesa koledžas BARKAVAS FILIĀLĒ

Dzirnavu ielā 1, Barkavā, Barkavas pagastā, Madonas novadā

darba dienās plkst. 9.00 – 17.00

Eiropas Savienības fondu darbības programma "Izaugsme un nodarbinātība"
atbalsta mērķis "Pilnveidot nodarbināto personu profesionālo kompetenci"

PROJEKTS "Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide" Nr. 8.4.1.0./16/II/001

Tā bija Latvijā vienīgā

Biedrības „Daugavas Vanagi Latvijā” Rēzeknes nodaļa pirms pāris gadiem jaunus vanadzēnus atveda ekskursijā uz leģendārā pulkveža Oskara Kalpaka muzeju Liepsalās. Dabūju sarkt par to, kā jaunie vanadzēni uzvedās mūsu himnas laikā. Tas dara negodu ne tik daudz bērniem, kā viņu audzinātājiem.

Bet nesen mēs paši, vecie vanagi, braucām ekskursijā uz Balviem – Viļaku – Stampaku purvu. Šajā purvā 1945. gadā bāzējās leģendārā Pētera Supes (Ciniņis) bataljons (līdz 500 vīru). Bija arī sievietes: vārīja ēdienu, kopa ievainotos. Tā bija Latvijā vienīgā mežabrāļu nometne – kara bāze ar bunkuriem baznīcai, lazaretei, stalliem u.c. telpām. 1945. gada 2. martā notika čekas karaspēka un latviešu pakalpiņu uzbrukums nometnei. Nesekmīgi. Krita abās pusēs. Un kā pieņemts, presē iespieda melus – „bandītu” krita simtiem, padomju pusē tikai kādi 10”. Bija otrādi. Ekskursijā Balvu pretošanās kustības aktīvis Zigmunds Berķis Stampaku lietu izpētījis no A līdz Z, stāstīja, ka partizāniem krituši 13. Viņi apglabāti nometnes kapsētā. Krievu pusei zaudējumi

nav zināmi, jo klusēja, bet toties zināms cieti tas, ka pēc nežēlīgās kaujas dienas bija pasūtīti 80 zārki. 2. marta vakarā, nespēdami nometni ieņemt, čekisti uz nākošo dienu pasūtīja lielgabalus, arī aviāciju. Taču neiznāca šaut ar lielgabaliem, jo partizāni vairākos virzienos izlauzās no aplenkuma.

Čekisti aplaupījuši nometni, arī likus. Tie nomesti Viļakā pie baznīcas. Tur tagad ir pieminekļi ar kritušo mežabrāļu vārdiem. Arī Pēterim Supem (bijis Abrenes apriņķa galvenais agronoms, diemžēl, Abrenes mums vairs nav), kurš vēlāk, pārāk uzticēdamies, krita no nodevēja dubultaģenta Jāņa Klimpāna lodes. Kur tagad ir viņa kauliņi, joprojām nav zināms. Balvu – Viļakas šosejas malā ir vēl viens piemineklis, kādus pāris kilometrus atstāts no nometnes vietas. Šo piemiņas vietu finansēšanā lielu artavu devis ekskursijas dalībnieks no Dobeles – uzņēmējs Harijs Frīdemanis. Viņš ir aizsargs un vanags dubultā – gan Dobelē, gan Rēzeknē. Un joprojām, darbojoties ar tehniku, lauvas tiesu ienākumu ziedo piemiņas vietu, patriotisku grāmatu u.c.

Latvijas vēstures un šodienas popularizēšanai.

Daudz eksponātu par Stampaku kauju aplūkojām Viļakas muzejā. Zigmunda Berķa bagātīgo stāstījumu papildināja muzeja krājumu glabātāja Maija Boldāne: „Atceros, kā bērniņā Stampakos gāju ogās, redzēju bunkuru bedres. Tās mamma sauca par lapsu izrakumiem. Bija jāklusē. Bet šodien to nedarām. Organizējam jo bieži skolēnu ekskursijas, stāstām par šo kauju. Žēl, bet kā jau pierobežā, ir skolēni, kuri negrib to dzirdēt. Vienalga, stāstām.”

Un visbeidzot, lai piepildās „DVL” Rēzeknes nodaļas vadītāja Gunāra Spodra kunga vēlējums visiem darīt, lai tuvākajos gados Stampaku mežabrāļu kara bāzi iemūžinātu t.i. labiekārtotu. Rēzeknes Daugavas Vanagi solās nākt talkā Balvu – Viļakas Latvijas patriotiem – kā jauniem, tā arī vecākiem. Atvadoties ar lielu paldies vēlējam veselību kundzei un kungam, kuri bija Stampakos, un šodien apgāž visus melus par „bandītiem”.

Jūlijs Augusts Trops

Bērni nav un vainīgi nebūs nekad!

Domāju, katram skaidrs tas, ka 2. Pasaules kara frontē latviešu leģionāri Kurzemes cietoksnī ieročus nolika neuzvarēti pēc Vācijas kapitulācijas. Padomju ideologi mums bāza smadzenēs, ka, lūk, tas bijis ne cietoksnis, bet Kurzemes katls. Muļķības! Kā tad no katla, no Venspils ostas uz brīvo pasauli izbēga daudzi latvieši un citu tautību cilvēki – Latvijas pavalstnieki. Arī liels vācu tautas daudzums – vērmahta (armijas) karavīri atrada ceļu uz dzimteni.

Toties tagad, studējot Jāņa Būmanta grāmatu, kurai, pateicoties mātei, esmu tāds kā līdzautoriņš, jāsecina – mežabrāļi gan tika uzvarēti. Un tikai mūsu pašu vainas dēļ. Streboku (iznīcinātāju) un nodevēju vainas dēļ, jo čeka saprata, ka bez šo ļaužu atbalsta Latvijā brīvības cīņu neuzvarēt. Citādi būtu jāieveda karaspēks, būtu meži jānoslauka no Latvijas zemes, būtu 99,9% Latvijas iedzīvotāju jāizsūta uz Sibīriju.

Grāmata rosināja meklēt tālāk. „Saprātu”, ka tajā bija jābūt man pavisam tuvu radu vārdiem. To es varu fiksēt „savā” grāmatā.

Taču esmu uzzinājis daudz ko tādu, no kā pat mani nedaudznie mati šausmās pacēlās gaisā. Tie ir stukači, finansu

agenti, kuri tur dedzīgi ievāca nodevas no zemniekiem – kolhoza noliedzējiem, kuriem bija jādzīvo vai badā, vārdu sakot, visi, kuri okupantiem palīdzēja likvidēt pēdējo brīvības cīņu fronti. Trakākais – daudzus atceros. Bet ar viņu bērniem bijām labās attiecībās. Nu visi esam veci, bet meitenes ir kundzes. Bet ne man tiesāt. Jo bērni nevar būt pie vainas! Un to es zinu, ka tad, kad spruks valā čekas maisi, nekad nerādīšu ar pirkstu vai nosodišu čekas pakalpiņu nākamās paaudzes. Tā būtu elementāra nekultūrālība. Latviešu ir skaitliski pārāk maz, lai pašiznīcinātos gan fiziski, gan morāli. Bet jāattīrās ir. Skat, Ukrainā jau tagad veic deboļševizāciju. Mēs muļķājamies 25 gadus. Taču gaismu maisā nenoslēpsi. Daudzi neticēs, bet tā ir patiesība, ko nesen „uzraku”. Proti, 2. Pasaules kara mežabrāļi bija arī Ukrainā un Baltkrievijā. Arī viņi gaidīja Rietumu palīdzību, lai atbrīvotos no Krievijas komunisma jūga. Brīvā pasaule to tiešām gribēja darīt, bet nojuka. Un tagad, kad mums ir drošs NATO vairogs, citas Rietumu vērtības (arī antivērtības), nevajag justies kā parādniekiem. Mēs saņemam atpakaļ parādu par nebrīves gadiem.

Jūlijs Augusts Trops

Kalsnavas pagasta
atklātais čempionāts

DAMBRETĒ

Sacensību nolikums

2017. gada 12. novembrī plkst. 10:30

Notiks individuālās – komandu sacensības 64 lauciņu dambretē Jaunkalsnavā, Pārupes ielā 2., Madonas novads.

Turnīrā var piedalīties ikviens dambretes spēlētājs.

Sacensības norisināsies pēc Šveices sistēmas 9 kārtās.

Laika kontrole uz partiju – 15 min.

Komandu var pieteikt sākot ar 4 dalībniekiem. Līdzī paņemt dambretes pulksteņus un spēles komplektus.

Rezultātus apkopos četrās vecuma grupās:

- iesācējiem (līdz 10 gadiem ieskaitot);
- jauniešiem (līdz 18 gadiem ieskaitot);
- dāmām un kungiem (līdz 50 gadiem);
- senioriem (no 51 gada vecuma).

Uzvar dalībnieki ar lielāko punktu skaitu. Par uzvaru 2 punkti, neizšķirtu – 1 punkts, zaudējumam – 0 punkti.

1. – 3. vietu ieguvēji katrā grupā tiks apbalvoti ar medaļām.

Komandu vērtējumā ieskaitīs četrus veiksmīgākos.

Pirmās trīs uzvarētāju komandas saņems kausu.

Čempionātu organizē Kalsnavas pagasta pārvalde.

Sacensības vadīs Herberts Millers.

Aicināti pieteikties turnīram līdz 2017. gada 10. novembrim pa e-pastu: hmillers@inbox.lv vai telefoniski 294 55 052.

Putnu dienas dabas liegumā „Lubāna mitrājs”, purva bridieni uz Salas purva Leigauņu salu

30. septembra sestdienā kopā ar 20 dalībniekiem devāmies ekspedīcijas cieņīgā bridienā uz Salas purvu, sasniedzot Leigauņu salu. Vietējie iedzīvotāji noteikti Salas purvu pazīst kā labu ogošanas vietu un Leigauņu salu, šo savdabīgo teritoriju, kur savulaik dzīvojuši cilvēki.

Pārgājiena galvenais uzsvars bija putnu vērošana un dabas teritorijas DL „Lubāna mitrājs” Salas purvs – maģiskās un noslēpumainās vietas iepazīšana. Kopā veicām nepilnus 8 km garu pārgājiena maršrutu, bet, jāteic, purvā ne kilometriem ir svars, bet katram pieveiktajam solim. Pēc lietavām purvs mūs sagaidīja ar lielāku ūdens daudzumu nekā ierasts, tomēr mērķis bija nosprausts un, apejot slapjākos ūdeņus, atradām ceļu uz Leigauņu salu. Droši vien tas nebūtu sanācis, ja mums ceļu nebūtu rādījis Dabas aizsardzības pārvaldes inspektors Dagnis Vasiļevskis un Dace Vasiļevska, kas visus pieskatīja no aizmugures, lai kā ienāktu, tā arī iznāktu pilnā skaitā. Gumijas zābaki lieti noderēja, tomēr dažreiz prasījās pat garākus!

Lai gan pasākuma aprakstā rekomendējām doties bez bērniem, tomēr visjaunākais ekspedīcijas komandas dalībnieks Daniēls ir tikai 8 gadus vecs un, visu cieņu, ik pa laikam pieturoties pie mammas un tēta rokas, pārvietojās pa sūnām, pieveicot maršrutu soli pa solim.

Paldies visiem dalībniekiem par interesi un nezūdošo enerģiju, par sparpu un piedzīvojumu garu!

Ņem vērā! Salas purvs ir sezonas lieguma teritorija, kurā uzturēties nav atļauts laika posmā no 1. februāra līdz 31. jūnijam, lai nodrošinātu netraucētu reto dienas plēsīgo putnu un purva putnu ligzdošanu.

Seko līdzi jaunumiem un uz tikšanās citos pasākumos, un laipni aicināts iegriezties pie mums Lubāna mitrāja informācijas centrā.

Ilze Sauša,
Lubāna mitrāja informācijas
centrs
www.lubanamitrajs.lv
lubanamitrajs@gmail.com
Foto no LMIC arhīva

Kā veidojas cena, ko maksājam par atkritumu izvešanu

Iedzīvotāji bija pamanījuši, ka pēdējos mēnešos ir cēlusies cena par atkritumu apsaimniekošanu. Tādēļ devos uz „Madonas namsaimnieku”, lai noskaidrotu, kā tieši cena veidojas. Man paskaidroja, ka katrs iedzīvotājs maksā par atkritumu savākšanu un noglabāšanu poligonā.

Maksu par sadzīves atkritumu (SA) apsaimniekošanu nosaka tarifs. Tarifs sastāv no savākšanas izmaksām par vienu m³ un noglabāšanas (nodošanas poligonam) izmaksām – par tonnu. Savākšanas izmaksas visu laiku ir nemainīgas. Noglabāšanas daļas izmaksas būs atkarīgas no nodoto atkritumu svara. Tas nozīmē, jo vairāk būs izmesti celtniecības materiālu pārpalikumi, stikla izstrādājumi vai konteineru izmantos personas, kuras nav reģistrētas konkrētajā mājā, tad tilpuma vienība būs smagāka un jāmaksā būs vairāk. Maksa lielā mērā ir atkarīga no tā, cik godprātīgi katrs un visi kopumā attieksimies pret piedalīšanos vai „šmaukšanos” sadzīves atkritumu nodošanas uzskaitē.

Ja par piemēru ņemam konteinerus, kas ir Celtnieku ielā, tad redzam, ka atkritumus šeit met iedzīvotāji no septiņām mājām un to kopējais skaits ir 111 personas. Jautājums. Vai visi mājas iedzīvotāji ir saskaitīti. Ja dzīvoklī dzīvo vairāk kā pieteikušies – tad tāds dzīvoklis saražo vairāk atkritumu, bet nepieteikto vietā maksā pārējie – godīgi. Ir uzstādīti septiņi 1,1 m³ konteineri, kurus izved divreiz mēnesī. Augustā tas notika 4. un 18. datumā. Kopā pa šīm divām reizēm aizveda 15,40 m³ atkritumu. Izvestais apjoms 15,40 m³ tiek dalīts uz 111 iedzīvotājiem un vienam iedzīvotājam bija jāmaksā **2,69 EUR/iedz.** Ja mājās būtu pieteģistrējušies piemēram 120 iedz. tad **2,48 EUR/iedz.**

Pavisam drīzā nākotnē Ošupes pagastā, kā arī citos pagastos tiks uzstādīti konteineri atkritumu šķirošanai, par tiem nebūs jāmaksā. Taču jāšķiro būs godīgi, atbilstoši norādījumiem, nekādā gadījumā nepiegrūžojot ar sadzīves atkritumiem. Kad tas notiks, publicēsim arī „Klānu vēstis”, kādus tieši atkritumus šeit varēs mest. Tā noteikti būs lieliska iespēja, kā samazināt atkritumu apsaimniekošanas izmaksas.

Uzskatāmam piemēram tabula

Viena sadzīves atkritumu konteineru apsaimniekošanas izmaksas ar nosacījumu, ka 1m³ ir 122,17 kg (Augusts, 2017)

Konteineru tilpums, m ³	0,12	0,24	0,66	1,1
1 izvešana, Eur ar PVN	2,31	4,63	12,74	21,24

Sadzīves atkritumu(SA) apsaimniekošanas tarifs pa mēnešiem, 2017. gads

Periods	SA 1m ³ svars (kg)	SA 1m ³ savākšanas izmaksas ar PVN	SA A 1m ³ noglabāšanas izmaksas Eur ar PVN	Tarifs mēnesī (EUR) ar PVN
Janvāris	106,82	10,87	7,39	18,26
Februāris	98,87	10,87	6,85	17,71
Marts	108,47	10,87	7,5	18,37
Aprīlis	114,43	10,87	7,91	18,78
Maijs	107,89	10,87	7,47	18,33
Jūnijs	112,39	10,87	7,77	18,63
Jūlijs	115,19	10,87	7,96	18,83
Augusts	122,17	10,87	8,44	19,31

Noglabāšanas daļas izmaksas būs atkarīgas no kopējo nodoto atkritumu svara. Līdz ar to, sadzīves atkritumu savākšanas kopējais tarifs par m³ arī kļūst mainīgs. Tas nozīmē, ka jo vairāk būs sablietēti atkritumi konteinerā, vai būs celtniecības materiālu pārpalikumu piejaukums, stikla izstrādājumi nesašķīroti iemesti, jo tā tilpuma vienība būs smagāka un jāmaksā būs vairāk. Ja konteiners būs piepildīts nesablietējot, nepilns, tilpums būs vieglāks, maksa gala rezultātā būs mazāka. Maksa būs atkarīga no tā, cik godprātīgi katrs un visi kopumā attieksimies pret sadzīves atkritumu sistēmu.

Sagatavoja – **Dace Kalniņa**

*Bērniņš ir tik vēlīgs stādīnš,
Kas bez saules nevar augt.
Saule, mīlestība – abas ļauj
tam atraisīties, plaukt.
Tēvs, māte – otra saule.
Lai tā ilgi nenoriet, un,
lai mīlestības radīts,
bērniņš gaismas ceļu iet.*

(Paulīne Bārda)

Ritas Ivenkovas un Vaira StafECKA ģimenē

7. septembrī piedzimis
dēliņš REINIS

Līgas Jostes un Kārļa Pekas ģimenē

14. septembrī piedzimis
dēliņš ERNESTS

Ineses un Arta Sidorovu ģimenē

27. septembrī piedzimis dēliņš EDIJS.

Līgas Korņejevas un Arta Jaundzema

ģimenē 28. septembrī piedzimis dēliņš
SANDIS

APSVEICAM VECĀKUS!
Ošupes pagasta pārvalde

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Dr. Rudzāts Degumnieku FP apmeklētājus pieņems **18.10.2017. no plkst. 13.00 līdz 15.00**, iepriekš zvanīt un pieteikties pie S. Saulīte 22023737, vai pie dr. R. Rudzāta t. 26330282, 64894203.

Sarmīte Saulīte

PASĀKUMI KAIMIŅU NOVADĀ

27.10.17 pulkst. 18:00

Lubānas pilsētas klubā
Režisors – V. Brasla,
(94 min)

„Vectēvs, kas bīstamāks par datoru”

Filma visai ģimenei
Astoņgadnieka Oskara vasaras brīvdienas lauku mājās sākas kā nebeidzams cīņiņš ar vectēvu, bet pārvēršas par abu vīru draudzību, kas spēj izpestīt vecmāmiņu no viņas skolnieka iecerētas avantūras
Ieeja – 2 EUR

21.10.17 pulkst. 15:00

Meirānu tautas namā

Piedalās:
sieviešu deju kopa „Magones”, tradīciju kopa „Sietiņš” u.c.
Ieeja bez maksas

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalniņa13@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.